

[Steen Folke.]

ved afstemninger, og dér var det jo sådan, at septemberforligspartierne med støtte fra fremskridtspartiet sidste år gennemførte den forringelse, som nu foreslås gjort god igen.

VS argumenterede og stemte ligesom de 3 forslagsstillende partier her imod forringelserne, og det er herudfra klart, at vi kan støtte og stemme for de trepartiforslag, der er fremsat, men jeg vil gøre en bemærkning om hele tonen i en række af de ordførerindlæg, der har været holdt.

Det er, som om man har villet bilde tilhørerne og måske gennem pressen også dem, der er blevet ramt af disse nedskæringer, ind, at det slet ikke var ventet, at det forslag, man gennemførte sidste år, ville få de konsekvenser, som det rent faktisk har fået. Men realiteten er, at det skortede ikke på advarsler sidste år.

Jeg mener, det var ganske klart, at gennemførelsen af dette forslag ville få konsekvenser af den art, som nu er blevet oprullet, bl. a. gennem en ret omfattende kampagne i pressen, gennem socialrådgivere og forskellige andres medvirken i forsøg på at rejse blæst om sagen. Men de partier, der skar ned sidste år, vidste godt, hvad de gjorde, og jeg mener ikke, at man står sig ved at lade, som om man slet ikke havde regnet med, at det forslag ville have nogle konsekvenser.

Man ville gerne spare nogle penge, og det var der nogle omkostninger ved; derfor gennemførte man det. Men så må man også ligesom erkende dette og ikke nu stå op og lade, som om det var en stor overraskelse, at det forslag, der blev gennemført, faktisk ramte nogle på en kedelig måde.

Jeg mener, at grunden til, at sagen nu ligesom har fået den foreløbige udgang, den har fået, og den megen gode vilje i dag, lige præcis er den megen blæst, som det er lykkedes at rejse om sagen. Det har skræmt nogle af de politikere, som stemte for i sin tid, og det er da udmærket, at de er blevet skræmt, men det er det, der er den egentlige baggrund.

Den vigtigste konsekvens af det forslag, der blev gennemført, var givetvis dette, at man i en del tilfælde kommer til at tage boligen fra folk i situationer, hvor det endnu ikke er klart, om de skal tilbringe resten af deres tilværelse på plejehjem.

Man bryder broerne af bag de gamle, og det gør man ikke kun gennem det forslag, man har

gennemført her; det er i virkeligheden noget, der hænger sammen med hele vores plejehjemsordning, at man i høj grad bryder broerne af bag de gamle. Der er ingen vej tilbage. Når folk først er kommet ind i systemet, bliver broerne kappet af bag dem, og de kan kun se frem til graven. Det er klart, at det er en umenneskelig måde at administrere systemet på.

I den forbindelse er det selvfølgelig også af en vis betydning, at det er erkendt – og det vidste man også sidste år – at fejlvisitationer er ganske almindeligt forekommende. Der har været utallige fejlvisitationer, utallige visitationer, der er foregået forhastet og på et for spinkelt grundlag, men det er ikke noget, som man først ved nu i dag, det er noget, man udmærket vidste for et år siden.

Der er altså ingen tvivl om – og det vil jeg gerne understrege – at VS er tilhænger af de forslag, der er fremsat her. Vi blev oprindelig inviteret til også at være medforslagsstillere til forslagene. Men det sagde vi nej til. Ikke – det vil jeg gerne understrege – fordi vi har nogen uvilje mod at gå sammen med det konservative folkeparti; jeg mener, at de konservative skal have ros, når de overhaler de øvrige borgerlige partier, socialdemokratiet og venstre, selv om guderne skal vide, at det ikke er så svært i dag. Nu har jeg forstået, at de konservative rent faktisk ville have fået kolde fødder, hvis VS var gået med, så på den baggrund var det måske meget godt, at vi valgte ikke at være medforslagsstillere.

Men grunden hertil er, at vi faktisk mener, at en tilbageføring til den ordning, der eksisterede for et år siden, ikke er tilstrækkelig. VS mener, at også den ordning, som altså nu foreslås gennemført, i virkeligheden er for dårlig. Den indebærer jo dette med, at man går tilbage til, at man i 6 måneder kan få udbetalt pensionen, men så falder hammeren. Der er også andre bestemmelser i loven, som vi ikke er tilhængere af, men denne er måske nok den vigtigste. Vi mener, at der er en del tilfælde, hvor dette ikke er tilstrækkeligt, og hvor den meget definitive form, hvori pensionen bliver taget fra folk, alligevel betyder, at man med rette vil kunne rejse en række enkeltsager og sige: her skete det på en helt urimelig måde, her havde det ganske urimelige konsekvenser, at man fratog folk pensionen på det tidspunkt.

Det er altså det, man foreslår en tilbageføring til. Jeg forstår godt, at forslagsstillerne